

Be persistent

When we meet the judge of today's parable, we are quickly informed that the widow can't appeal to his good side -- he doesn't have one. So, faced with his stony heart, she becomes the water that drips incessantly until something is worn away...

...This is a story of salvation, but not as it appears at first glance. Sure, the widow finally got her due, but in the process, she saved the judge. She never gave up in her prayer or in the actions that flowed from it. She kept at it, asking for divine help while also devising the tactics that had the best chance of success. She made it easier for him to do right than wrong.

When we look to the widow as a model of prayer, few can do better than she did in making good on the petition "Thy kingdom come." In spite of what everyone knew and said about the judge, she wouldn't stop believing that God can transform hearts.

She refused to give in to the idea that he would never change. Like Moses, who kept holding up his staff over the outnumbered Israelite army, she refused to give up. There was no earthly reason to expect success, but if there had been, she would not have needed to pray as she did.

Of course, Jesus' audience probably chuckled at the story as they pictured the pompous judge coming around to do what the lady asked, trying to preserve his dignity as

others snickered at seeing who had worn him down. But Jesus' last remark was designed to bring the disciples up short: "When the Son of Man comes, will he find faith on earth?" (Luke 18:8).

That's the question addressed to each of us. Do we really believe God's kingdom is germinating among us now? How far are we willing to go to cultivate it? Are we faith-filled enough to pray for those who mistreat us and for those who promote injustice? Do we desire the kind of faith that leads us to persist, whether it is convenient or inconvenient?

As we look around at our political situation, at the injustice and violence that plague our country and world, there is no earthly reason to believe that it can all change. That's precisely why our widow friend is held up to us as an example. Weariness is no excuse.

Prayer has been found to be effective. Prayer will awaken our memory of Jesus and remind us that the kingdom doesn't operate on the rules of this world. Only prayer will open us to the grace to overcome the inevitable disillusionments we meet in life. Only prayer can open us to the inspirations that will keep us going, and going, and going ... until justice reigns.

nronline.org/blogs/spiritual-reflections/be-persistent

Sv. Ján Kapistránsky - 23.október

Svätý Ján Kapistránsky patrí medzi svätcov, ktorých život bol úzko spätý s dejinami a udalosťami čias, v ktorých žili. Pochádzal z horského mestečka Capestrana v strednom Taliansku, kde sa narodil 24. júna 1386. Roku 1405 alebo 1406 Ján odišiel do Perugie, kde na tamojšej univerzite študoval rímske a cirkevné právo. V roku 1413 sa stal sudcom v jednej mestskej štvrti v Perugii. V tejto náročnej funkcií vynikal neoblomným rešpektovaním spravodlivosti. V júli 1415 obsadil Perugi revolucionár Braccio da Montone so svojimi stúpencami. V násilných čistkách, ktoré nasledovali, sa Ján dostal do väzenia. Tam mal raz v noci videnie sv. Františka Assiského, ktorý ho pozýval do svojej rehole. Ján sa dostal z väzenia za veľké výkupné a so súhlasom manželky vstúpil do františkánskej rehole 4. októbra 1416. Niekoľko okolo roku 1420 bol vysvätený za knaza.

Možno povedať, že od tých čias nemal nijaké trvalé bydlisko. Predstavení, pápeži a svetskí panovníci mu zverovali toľko úloh, že bol v ustavičnom pohybe. Medzi ďalšie úlohy, ktoré zverovali Jánovi Kapistránskemu, patrilo zmierovanie znepriateľených miest a ľudí. Mestá, panstvá, ba i jednotlivé rodiny riesili svoje nekoniecne spory ohňom a mečom. Preto bol z neho horlivý a úspešný zmierovateľ, ba v Aquile (L'Aquila), vzniklo na jeho popud celé združenie zmieriteľov („Pacieri“).

konal, ľudia ho prijímalí ako Božieho posla a dychtivo ho počúvali. Často ich bolo toľko, že Ján musel kázať na námestí alebo v poli.

V máji 1453 Turci dobyli Carihrad. Pápež sa usiloval zorganizovať kresťanské vojsko, ktoré by zastavilo postup Turkov. Z jeho poverenia stáli na čele tohto neľahkého podujatia pápežský legát kardinál Juan de Carvajal, dalej uhorský vojvoda Ján Hunyadi a Ján Kapistrán. K bitke proti Turkom došlo pri Belehrade v dňoch 14.-22. júla 1456. Kresťanské vojsko zvíťazilo a zastavilo tak na niekoľko desaťročí ďalší postup Turkov. Na pamiatku tohto víťazstva ustanovil pápež Kalixt III. sviatok Premenia Pána (6. augusta). Po belehradskej bitke Ján vážne ochorel. Utiahol sa do kláštora v Iloku pri Dunaji, kde zomrel 23. októbra 1456.

Ján Kapistránsky mal mnoho citelov za života i po smrti. Prispeli k tomu okrem iného početné zázraky, ktoré konal. Po dokladnom skúmaní vyhlásil Jána Kapistránskeho za blahoslaveného pápež Lev X. roku 1514. Jeho úctu však obmedzili iba na sulmonsú diecézu. Pápež Gregor XV. ju roku 1622 rozšíril na celú Cirkev a napokon pápež Alexander VIII. vyhlásil tohto zvláštneho františkánskeho kazateľa roku 1690 za svätého. Okrem rodného kraja si sv. Ján Kapistránskeho uctievali najmä v Uhorsku, kde bola podľa neho pomenovaná jedna františkánska provincie.

www.zivotopisysvatych.sk/jan-kapistransky/

Uzávierka nedeleného bulletínu je vždy v stredu o 8pm.

Informácie farského charakteru, hlavne prípravované udalosti v našej farnosti, posielajte cez email na adresu mrecicarova@gmail.com, poprirade na jozef.starosta@gmail.com

Tento bulletín pripravili O. Pavol Gera, Mária Karki, Katka Starosta, Jozef Starosta, Pavel Krizka

Sv.omše a modlitby - Holy masses and prayers

Ne/Sun	20-Oct	9:00am	Omša/Mass	for parish community		EN
		11:00am	Omša/Mass	+ Václav Pavlat (vnuček s rodinou)		SK
Ut/Tue	22-Oct	8:00am	Omša/Mass	For God's help for Katarína		EN
St/Wed	23-Oct	7:00pm	Omša/Mass	Za Jakuba (Mária)		SK
Št/Thu	24-Oct	8:00am	Omša/Mass	+ John Košláb (family Baluch)		EN
Pi/Fri	25-Oct	7:30pm	Omša/Mass	Za Božiu pomoc pre rodinu Cesnek (rodina Andrejčáková)		SK
Sob/Sat	26-Oct	6:30pm	Omša/Mass	+ Emilia (Zuzana)		SK
Ne/Sun	27-Oct	9:00am	Omša/Mass	for parish community		EN
		11:00am	Omša/Mass	Za zdravie a Božie požehnanie pre dcéru (rodičia)		SK

Sv. omše označené týmto symbolom, môžete sledovať on-line na cyrilmетод.ca/video-zo-sv-omse

Úmysly sv. omší si môžete zapísť v predstieri kostola alebo prídeť osobne po sv. omšíach do sakristie za duchovným otcom Pavlom.

Sv. omše označené týmto symbolom, môžete počúvať on-line na cyrilmетод.ca/video-zo-sv-omse

Modlitbový kútik - Prayer corner - modlime sa za našich chorých, starých alebo núdznych terajších alebo bývalých spolufarníkov: **Mrs. Ferencik, Mária Kikta, Mrs Masura, Mr. Mikita, Anka Vermeš, Marta a Laci Astráb**

V stredu po sv. omši býva adorácia pred vyloženou Sviatostou oltárnomu do 20:00 hod.

V októbri, v mesiaci sv. ruženca a misií, sa v každú stredu pred sv. omšou o 18:30 hod. spoločne modlíme sv. ruženec.

"Sunday Collection" z minulej nedele: \$1030

Volby členov do farskej pastoračnej rady potrvajú do 27. októbra. Lístok so 4 menami môžete vhodiť do pripravenej urny.

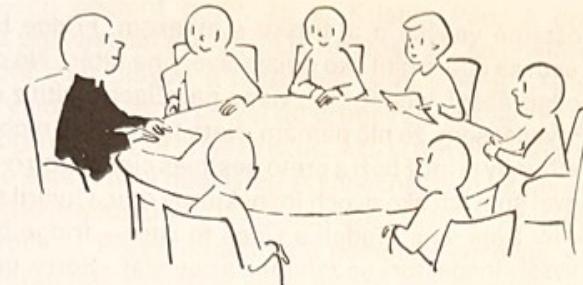
Dňa 27.10.2019 po slovenskej svätej omši bude "Fundraising Potluck Lunch" venovaný rodine Anky Vermeš.

Všetci ste srdečne pozvaní. Bližšie informácie: Maria Eskut 604 440 7130

The annual Mass for deceased bishops, clergy and consecrated men and women will be held at Holy Rosary Cathedral on Wednesday, November 6 at 12:00 noon.

All parishioners are most welcome to attend this special Liturgy concelebrated by the priests of the Archdiocese.

Remember kindly in your prayers during the month of November those who have laboured for the Church in Vancouver and pray that the Lord will send more dedicated men and women to continue their ministry.

VESELÉ SPOMIENKY

Rozpráva Otec Viliam Lacko, S.J.

Život a práca misionára sú popretkávané aj veselými a žartovnými zážitkami, na ktoré si rad spomína. I ja som ich mal viac ako dost'a rád sa s nimi podelím s vami.

Raz som kázal misie v istej slovenskej osade. Babička chcela pochváliť svojho pána farára. Hovorí mu: «Fader, mame takoho dobroho kňaža, že až plakac treba nad nim...» A veru mi nechcela uveriť, že som zo západného Slovenska. «Ta dze, faderku. Ta vy od Košíc, bo vy tak trepece, jak my trepeme». Istá ženička mi povedala po kázni: «Znace, faderku, ja nelajkujem v koscele še šmiac, ale jak vy o tim starčekoj hutoreli, co mu koza zdechla, ta mi še našmichnula, že...» Potom sa ma pýtala, či mám ešte tu misionársku knižičku. «Myslite na Aleluju?», pýtam sa. «Ta dze», odvetila, «totu s tyma šmichotami». (Myslela na našu ročenku.)

Roku 1958 som bol preložený na Západ.

Cesta vlakom z Toronto do Vancouver bola dlhá a únavná. Klobása i šunka sa minuli a ukájala ma len spomienka na rozlúčku, pri ktorej padla poznámka, že na Západ nemožno poslat' len hocjakého somára. V mysli sa rodili otázky: «Čo ma tam čaká? Ako to pôjde? Čo sa vykoná?»

Čakalo ma veľké prekvapenie. Keď som odchádzal, Toronto bolo pokryté ľadom a zaviate snehom, kým Vancouver bol odetý slnkom a zeleňou. Ba i stromy kvitli, hoci bol len apríl. Hned' som sa dal odfotografovať a hrdo som to posielal predstavenému. Ten nechcel očiam veriť a písal: «Poslali sme Ťa do Vancouveru a nie do Kalifornie, kde si? On bol jeden z mnohých, čo si mysleli, že Britská Kolumbia je krajina večných snegov a ľadov, Indiánov, medveďov.

V Cloverdale mali starú faru. Strecha bola ako riečica. Keď začalo pršať, podkladal som hrnce, misky a iné nádoby a tak som chytal «cloverdalské vodopády». No, keď to len kvapkalo, znelo to ako «muzika z neba», v každom hrnci a miske inakší hlas...